

۳. شخص اکراه شونده علم و ظن پیدا کند که اگر خواسته او را انجام ندهد، تهدید خود را عملی خواهد کرد. بعضی از فقه‌ها احتمال عقلایی را در تحقق اکراه کافی می‌دانند. در ماده ۲۰۵ ق.م.ب به پیروی از فقه‌های امامیه آمده است هر گاه که شخصی تهدید شده است، بداند که تهدید کننده نمی‌تواند تهدید خود را به موقع اجرا گذارد و یا خود شخص قادر باشد بر اینکه بدون مشقت اکراه را از خود دفع نماید و معامله را واقع نسازد، آن شخص مکره محسوب نمی‌شود. (عدم توانایی مکره بر دفع تهدیدات اکراه کننده)

عدم مشروعیت تهدید: مثلاً "کسی محکوم به قصاص نفس و عضو و حبس دایم شده است، نمی‌تواند به بهانه اینکه محکوم به مجازات‌های مذکور شده اقدام به ارتکاب فعلی نماید. چرا که او مستحق به این مجازات‌ها بوده است و بدون تهدید در معرض این مجازات‌ها قرار می‌گرفته است.

تهدید:

موضوع تهدید اکراه کننده ممکن است متوجه خود مکره باشد یا شخص دیگری:

۱. تهدید شخص مکره: تهدید کننده متوجه نفس، تمامیت جسمی، یا حیثیت یا مال شخص باشد که پیش از این گفتیم اکراه مورد نظر در امور جزایی، اکراه منجی یا کامل است. در آن خوف تلف نفس یا عضو یا ایراد ضرب متهمی به مرگ یا حبس بلند مدت وجود دارد. در فقه جزای اسلامی تهدید به اتلاف مال و ایراد ضرر و زیان مالی مطرح و مورد بحث صاحب نظران واقع شده است و اتلاف مال را اکراه دانسته‌اند مشروط بر آنکه میزان خسارت یا ارزش مالی که تهدید به اتلاف شده قابل اغماض و چشم‌پوشی نباشد. باور فقه‌های امامیه بر این است که صحت استناد به تهدیدات به عمل آمده علیه اموال در اکراه نصی در دست نیست اما در جواهر الکلام آمده استهدید نسبت به گرفتن مال قابل توجه اکراه محسوب می‌شود.
 ۲. تهدید شخص ثالث: غالباً "تهدید اکراه کننده متوجه خود مکره است اما گاهی ممکن است شخص ثالثی مورد تهدید واقع شود. فقه‌ها در این مسئله و تحقق اکراه در آن اظهار نظرهای متفاوتی کرده‌اند. در مذهب مالکی اعتقاد بر این است که تهدید به ایراد ضرب یا شکنجه و آزار یا قتل غیره می‌تواند اکراه تلقی گردد. شافعی و گروهی از حنیف نیز بر این اعتقاد‌اند. اما بر حسب اعتقاد فقه‌های حنبلی چنانچه تهدید علیه پدر یا فرزند مکره باشد می‌تواند به تحقق اکراه قائل شد.
- سید ابوالحسن اصفهانی در این باره می‌نویسد: تفاوتی ندارد که زیان مورد تهدید، مورد توجه شخص مورد مکره باشد یا بستگان او هر کس که ورود زیان بر او وارد شود به منزله زیان بر مکره است. دیدگاهی که تهدید شخص ثالث را برای تحقق اکراه کافی کی‌داند، اصولی و منطقی است چرا که اگر ملاک توانایی و مقاومت جسمی و روانی مکره باشد باید پذیرفت که در مواردی تهدید علیه خویشان وضعیت روانی مکره را دچار اختلال، پریشانی و اضطراب می‌کند و چنان انجام مقاومت وضعیت روانی را از وی می‌گیرد که بی‌اختیار به سوی انجام عمل مورد نظر سوق داده می‌شود.

قلمرو اکراه: در حوزه حقوق اسلامی اکراه در پاره‌ای از جرایم تأثیری ندارد و موجب اباحه و رفع ممنوعیت نمی‌شود و بنابراین ارتکاب آنها هر چند تحت تأثیر اکراه ناشی از تهدید باشد جایز نخواهد بود و در صورت ارتکاب مرتکب مجازات می‌شود. مثل مجازات قطع عضو، ایراد ضرب و جرح.